

Million Rb. værd, saa er det vel ganske sandt, at jeg har havt en Udgift paa en Million Rb., men det er fuldkomment falsk, at jeg derved i allerfjerneste Grad har forroffet min finansielle Stilling. Naar jeg omvendt gaaer hen og tager en Million af mine Penge og bruger denne til at betale en Gjæld paa en Million med, saa er det vel ogsaa ganske sikkert, at jeg har udgivet en Million, men det er ligeledes fuldkomment falsk, at jeg derved med et Haarsbred har forrykket min finansielle Stilling; de to Ting gaae fuldstændigt op imod hinanden, og Sagen har ikke det Mindste med den virkelige Balance at gjøre. Der har været en Tid, hvor man gik saa vidt, at man virkelig for ramme Alvor paastod, at det skulde erkjendes, at Alt, hvad der afbetaltes paa Statsgjælden, burde dækkes af de løbende aarlige Indtægter, og hvor man meente, at man ikke kunde have Ret til at sige, at man havde en god finansiell Balance, — nei, lad mig lade Ordet „god“ gaae ud og lad mig blot sige en simpel finansiell Balance, naar man ikke kunde eftervise, at man havde dækket sine Afdrag paa Statsgjælden af de løbende aarlige Indtægter. Naar man altsaa ikke i det foregaaende Regnskabsaar, hvorom jeg nys talte, kunde eftervise, at man havde afbetalt de af mig nævnte 2,066,000 Rb. paa de tre Statsgjældsposter af de løbende Indtægter, vilde man altsaa ifølge denne Betragtning ikke have nogen Balance. Jeg behøver ikke at udvise i hvilken Grad dette er falsk, og det er da ogsaa et tilbagelagt Standpunkt; thi nu indrømmes det dog fra alle Sider, at den sande og rigtige Betragtning nødvendigst maa føre til, at Dpgjøvelsen af den forøgede Gjæld og forøgede Activmasse eller den formindskede Gjæld og formindskede Activmasse maa gjøres for sig, og at, forsaavidt der kan bringes Balance tilveie derimellem, og forsaavidt det, der er forbrugt af Activerne, svarer til, hvad der er afbetalt paa Gjælden, eller, hvad der er lagt til Gjælden, svarer til, hvad der er føiet til Activerne, Balancen aldeles ikke er røkket. Kun maa jeg tilføie, at det ganske vist maa indrømmes og ogsaa fra min Side altid vil blive indrømmet, at der er en Fornæstning, under hvilken det, at man bruger Activerne

til at betale paa Gjælden, kan føre til nogen Mislighed. Det er nemlig under den Fornæstning, at man iforveien for et længere Tidsrum eller for en længere Narrække forpligter sig til at gjøre bestemte og store Afbetalinger paa sin Gjæld, uden at man har taget under Overveieelse, hvorvidt Ens Activer ville kunne strække til til at tilveiebringe de Summer, som man saaledes har forpligtet sig til at afbetale paa Gjælden. Ganske sikkert vilde man jo ikke lide det Mindste i sin finansielle Status, hvis man omveksler den Gjæld, som man saaledes havde forpligtet sig til at afbetale, med en anden; men det er dog ikke sagt, at Dieblisset altid vilde være gunstigt til den Art af Operationer, og det er derfor ganske rigtigt, at man, for at kunne være fuldkommen tryk med Hensyn til den Maade, paa hvilken man forpligter sig til, at sige Afbetalinger paa Gjælden skulle stee igjennem et vist Tidsrum, ogsaa bør see hen til Activerne og særligt til Reserverfondens Bestaaffenhed. Ogsaa dette skal jeg derfor gjøre. Jeg vil da bede bemærket, at vi for Dieblisset have en Reserverfond, der er saa abnorm, at at den i Abnormitet endog overgaaer alt det øvrige Abnorme i vor hele Udvikling. Vi have en Reserverfond, mine Herrer, der efter de sidste Dpgjøvelser beløber sig til henved 58 Millioner, det vil sige, til noget nær 3 Gange den samlede aarlige Indtægt. Hvad troe de Herrer, at man vilde sige, dersom Keiserdømmet Frankrig laa inde med en Reserverfond paa 6,000 Millioner Francs? Hele Europa vilde falde i den dybeste Forbauselse over et saadant Forhold, men det er dog forholdsvis ganske det samme Tilfælde, hvori vi befinde os. Er der derfor Noget, der maa siges ikke blot at være naturligt, men at være med Nødvendighed paabudt, saa er det dette, at vi i den nærmeste Fremtid anvende vor Reserverfond til i en langt stærkere Grad, end det paabydes os ved de contractmæssige Afbetalinger, at formindste vor Statsgjæld. Det vilde være en uhyre Fare, hvis denne Reserverfond blev liggende hen med denne uformelige Størrelse; men lykkeligvis haaber jeg ogsaa, at det af sig selv skal kunne opnaaes at faae den anbragt paa den efter min Overveieelse eneste hensigtsmæssige Maade. Hvis man vil sige, at